

at faa tildelt en Række Forrettigheder ved Hjælp af Lov. De, der klager over dette sejrende Kvinderegimente, gør det dog neppe ud fra den Betragtning, at Mændene er Kvinderne saa underlegne, at de trænger til at værnes ved særlige Begunstigelser gennem Lovbestemmelser. Ligestilling betyder jo, at den af Ægtefællerne, der har de bedste Grunde eller den fasteste Villie, sætter sin Opfattelse igennem, og i det Tilfælde, at Forstaaelse ikke kan naas, skabes der Betingelser for den retfærdige Afgørelse ad retslig Vej.

Forslaget er ikke et Forslag for Kvinderne alene, men for Mænd saa godt som for Kvinder; thi Mænd er jo nu en Gang ikke mindre end Kvinder interesserede i, at der paa dette vigtige Omraade gælder klare og retfærdige Regler i Samklang med vore Dages Tankegang. Dette Forslag er heller ikke et revolutionært Paafund af en radikal Minister eller af nogle Kvindesagsagitorer. Det er fremgaaet af en lang Række Overvejelser, hvori har deltaget en Række af de betydeligste Jurister i de tre nordiske Lande. Lignende Forslag er jo nu ogsaa delvis gennemførte i de andre nordiske Lande. Kvinderne har haft Lejlighed til i den forberedende Kommission at fremføre deres Synspunkter, men de har kun fundet Tilslutning, naar de fremførte Krav har kunnet bestaa Prøven, stillede overfor de juridiske Videnskabsmænds Retfærdighedsfølelse og praktiske Sans. Hvert Land har haft en Kvinderepræsentant i Kommissionen. For Danmarks Vedkommende har det været Fru Hein, der har haft den særlige Opgave at føre Kvindernes Opfattelse frem, og vi Kvinder kan kun glæde os over den Maade, hvorpaa hun har gjort det. Men ikke mindre glæder det os, at disse Ønsker har haft en saa udpræget Talsmand i den danske Kommissions Leder, Professor Bentzon, hvem Æren for dette Forslag i saa væsentlig Grad tilkommer. Gennem en Aarrække har han virket for de Grundsætninger, der nu har faaet Lovforslags Form, og det er ham sikkert en stor Glæde, at de nu er naaet saa langt frem mod Virkeliggørelse. I Anerkendelse af hans dybe Forstaaelse af Kvindernes Stilling bør hans Navn i Dag nævnes med Tak fra denne Plads.

Medens Reglerne om Ægteskabet tidligere var spredte i en Række Love, samles alle væsentlige Bestemmelser nu her i dette Forslag. Forslaget ligesom følger Mand og Hustru gennem Livet. Det begynder med Forlovelse, sætter Betingelserne for Op

skabets Indstiftelse, klarlægger Ægtefællernes Forpligtelser og Rettigheder i Ægteskabet, bestemmer, hvorledes det skal opløses, hvis Ægtefællerne ikke kan holde ud med hinanden, og fastsætter endelig, hvorledes Formueforholdet skal ordnes ved den ene Ægtefælles Død. Jeg skal i de Bemærkninger, jeg har at gøre til Lovforslagets enkelte Paragraffer, følge samme Orden.

I Reglerne om Forlovelse findes der i § 2 et Punkt af ikke helt ringe Betydning, hvor jeg kunde ønske, at man ordnede Forholdet noget anderledes end foreslaaet. Forholdet er nu det, at et Ægteskabsløfte ikke har forbindelse Kraft, medmindre det efterfølges af en Besvangrelse, dog at Kvinden skal være uberygtet og Manden være fyldt 25 Aar. Der er herfra gjort bestemte Undtagelser i Kvindens Ret, Undtagelser, som efter Nutidens Forhold i og for sig er ganske urimelige. Det foreliggende Lovforslag vil bort fra den tvangsmæssige Gennemførelse af Ægteskabsløftet og kun yde Kvinden en Erstatning under Henvisning til, at et Tvangsægteskab er uforeneligt med Nutidens Syn paa Ægteskabet. Dette sidste Synspunkt kan jeg dele, men jeg er ikke enig i de Konsekvenser, som Lovforslaget drager deraf. Hvis disse Bestemmelser blev gennemført, vilde det være en afgjort Forringelse i Kvindens Stilling fra den nuværende og ikke mindst i Barnets Stilling — i alt Fald med det Syn paa den ugifte Moder og paa det udenfor Ægteskabet fødte Barn, der nu er raadende i Samfundet. At opretholde et Ægteskab, der ikke ønskes af begge Parter, er naturligvis i og for sig urimeligt, men man bør give Kvinden Ret til at forlange Ægteskabet, som saa skulde opløses, hvis en af Parterne ønskede det. Eller hvis man ikke vil gaa til et saadan Proforma-Ægteskab, kunde man bestemme, at Kvinden *eo ipso* havde samme Ret som en fraskilt Kvinde og hendes Barn samme Ret som et Barn født i Ægteskab.

Betingelserne for Ægteskabs Indgaaelse betegner væsentlige Fremskridt, der indeholdes i Paragrafferne 10 og 11. Der indføres her et ganske nyt Princip om gensidig Pligt til at oplyse om visse Sygdomme, og selv om det er en vanskelig Regel af føre ud i Praksis, vil den dog utvivlsomt faa sin Betydning Rigtigt er det sikkert ogsaa, at Aldersgrænsen for Ægteskabs Indgaaelse er forhøjet fra det 16de til det 18de Aar for Kvinder og fra det 20de til det 21de for Mænd, og en praktisk Lettelse er det, at det ikke er nødvendigt